

Okouzlení

*Tam na mezi u Tatobit spalo se mi krásně.
Vonělo tam sluníčko a vzduchem pluly básně.
Oblaka bílá, načechraná,
načinčaná jak panenky připravené k svatebnímu tanci.
S polštářkem mateřídoušky pod hlavou
dívám se jak nade mnou se líně vlní trávou
jak třeslice, lipnice a zvonky tančí
ten posvátný tanec lásky bez hranic
jak všechny kytičky tu zpívají a jásají
opojené sluncem.
I mně se z té krásy točí hlava...
Svatá sedmikrásko, svatý pryskyřníku
jste taky tak šťastní jako já?*

*A pak se v nás najednou něco rozezní
Co s námi zatřepe tak, že najednou "jsme-nejsme"...
Byla to ta mez vonící mateřídouškou
nebo ten ptáček, co tak vyplašeně vyletěl z hnízda?
Nebo to zabučení krávy, tam někde v dálce
nebo ten ohníček spalující bramborovou nať.
Bylo to pohodou a mírem, kterým voněl celý kraj?
Tím soumrakem, který mě tak konejšivě hladil ?
Nedokážu to dešifrovat, asi to bylo tím vším dohromady.
Člověk může jen pokleknout a poděkovat Ti Pane.*

*Jsem i tím usínáním horkého letního dne.
Ještě voním sluncem, ale už mě ochlazuje vánek,
který od hor dýchá.
Pan Dolenský už se svou trumpetou vyznává lásku polím,
lesům, letnímu večeru i těm Krkonošům v dáli.
I ptáci umkli. Sami poslouchají,
jak se ta křídlovka tím soumrakem nese.
Já ani nedutám.
Jsem okouzlený krásou, která sestoupila na zem
v tónech té trumpetky a zesílila ve mne pocit vděčnosti
za život a za to, že mi dovoleno bylo zúčastnit se
toho hudebního díkuvzdání.
Zázraku letního podvečera buď požehnán.....*

*(Jan Solovjev je významný turnovský malíř, okouzlený stále Českým rájem.
Verše byly předány v „rukopise“ 18. 1. 2009 v Sobotce P. Peškovi jako vzpomínka na
malířovy četné toulky .J. Solovjev studoval v Ateliéru profesora Emila Filly.
Verše byly napsány 16. 1. 2009.)*